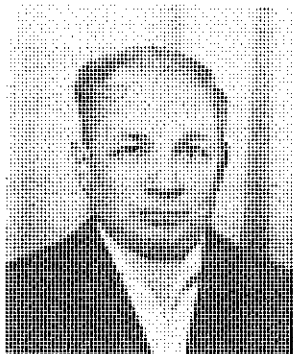


IN MEMORIAM  
MUFTIĆ ENES, geometar u penziji

27. decembra prošle godine, u svojoj 68 godini života umro je naš kolega Enes Muftić. Umro je nečujno i tiho u krugu svoje porodice za radnim stolom. Rodjen je 1907. godine u Žepču, u staroj ivrlo uglednoj intelektualnoj porodici Muftića. Prilike u kojima se školovao između dva rata, bile su u Bosni teške, pa su na njemu i nekoliko njegovih generacija ostavile traga. Opšte siromaštvo, vrlo rijetke i daleke škole, skupo školovanje i ostale neprilike pružali su malo mogućnosti, da se tadašnji djaci opredijele za ono zašto su imali najviše sklonosti. Ni Enes nije imao materijalnih mogućnosti, da se kroz školu opredijeli za književnost i jezike zašto je imao volje, smisla i izrazitog talenta, pa to čini kasnije pored svakodnevnog napornog geodetskog posla.



Poslije završene Geodetske škole, služi sve do rata na novom premjeru u Srbiji, a najviše u Rekovcu, Kragujevcu i Prokuplju. Zbog svoje blage i vesele naravi, iskrenosti i ljubavi prema drugu i čovjeku imao je vrlo širok krug prijatelja i poznanika među kolegama - geometrima i ostalim građanima. Nadasve je volio duhovitost, zdrav humor i poučne starinske priče, i sve ostalo što je među ljude unosilo vedrinu i raspoloženje. Dugo je pamtio seljačka pričanja iz naše burne prošlosti, pa je iz njih izvlačio vrlo vrijedne pouke.

Rat i okupacija zemlje zatiču ga u Srbiji i kao da pretpostavlja fašistički bijes nad našim narodima sklanja se sa porodicom u Zrenjanin i Melence, radi geodetske poslove, svestrano pomaže NOP i tako dočekuje oslobodjenje zemlje. Neposredno poslije oslobodjenja pokojni Enes nudi sebe i svoje mogućnosti, pa ga kao iskusnog geodetskog stručnjaka angažuju na izgradnji pruga Brčko-Banovići, Sarajevo-B. Šamac i Doboj-Banja Luka. Radi neumorno i prenosi iskustva na druge. Iz državnog preduzeća za geodetske radove "Geograd" prelazi na rad u Geološki institut SRBIH, na geološko-istražne radove, gdje uspješno radi sve dok mu fizičke mogućnosti dozvoljavaju. Istovremeno studira francuski jezik na VPŠ-i u Sarajevu. Prelazi na dužnost šefa biblioteke u Geološkom institutu, vrlo brzo se snalazi, uređjuje tehničku stranu geološkog glasnika i drugih stručnih edicija, piše i objavljuje u bibliotekarskim časopisima i aktivno učestvuje u radu njihovih stručnih saveza. Nikad ne zaboravlja

književnost a naročito bosansko-hercegovačku koju neizmjer-  
no voli, pa tada objavljuje i svoje poglede na radove Safet-  
bega Bašagića, Hivzije Bjelaveca, Agana Bostandžića, Sudžuke  
i dr. Objavljuje "Prilog poznavanju Ibh Haldunovog djela",  
genijalnog filozofa, historičara i sociologa iz XI vijeka.

Na zahtjev Akademije nauka i umjetnosti BiH obradjuje i pi-  
še bibliografiju radova objavljenih u Gajretovom listu za  
37 godina. To djelo ostaje nedovršeno skoro pri kraju, a  
prilikom njegove iznenadne smrti, na njegovom radnom stolu  
stajali su složeni rukopisi bogate bibliografije radjene  
stručno i naučno sa ustrojenom i pedantno složenom kartote-  
kom. U njegovoj zaostavštini ima i prevoda sa francuskog je-  
zika, što nije stigao srediti i objaviti. Teško je sve iz-  
reći o ovom skromnom čovjeku, koji je čitavi život radio tiho  
i nečujno, a iznad svega volio čovjeka.

Slava i hvala drugu Enesu Muftiću!

Derviš Kurtović, geodeta

### IN MEMORIAM

#### NEDIMU ŠAHINPAŠIĆU, GEODETI U PENZIJI

Nakon kratke ali teške bolesti 27.II 1976.g.  
umro je u Sarajevu Nedim Šahinpašić, geodeta u  
penziji.

Vijest o njegovoj smrti bolno je odjeknula i  
duboko potresla kako njegovu najbližu rodbinu  
tako i sve one koji su ga poznavali kao dob-  
roga i plemenitoga čovjeka.



Kolega i drug Nedim Šahinpašić rođen je 1.XI 1908.godine  
u Rogatici. Osnovnu školu pohađao je u Rogatici, a gimna-  
ziju i Geodetsku tehničku školu u Sarajevu i Beogradu gdje  
1930.godine diplomira. Drug Nedim Šahinpašić pripada onoj  
plejadi geodetskih stručnjaka koji su prvi počeli raditi na  
stvaranju modernog katastra zemljišta u Srbiji. Tako odmah  
nakon školovanja stupa u državnu službu bivšeg Ministarstva  
financija u Odjeljenju katastra i državnih dobara radeći na  
terenskim premjeravanjima u raznim mjestima Srbije.

Sudbonosni julski dani 1941.godine zatiču druga Nedima Ša-  
hinpašića u Bijeljini. Zbog svoga antifašističkoga stava i  
ponašanja postaje sumnjiv ustaškim vlastima. Početkom 1943.  
godine ustaške vlasti hapse druga Nedima Šahinpašića te  
provodi više mjeseci u zatvorima u Brčkom, Vinkovcima, Osi-  
jeku i u Tuzli gdje mu sudi ustaški prijevki sud. Vrativši